

Leesrooster 2009-04A 30 maart t/m 13 april 2009

maandag 30 maart **Mattheus 16:21-28**

De Heer kondigt Zijn lijden 4x aan. In dit gedeelte de 1^e keer. Petrus wil niet van Zijn lijden horen. Maar de weg die de Heer te gaan heeft, kan niet zonder dat. Dat de Heer hem 'satan' noemt, heeft te maken met de verzoeking in de woestijn (Mattheus 4:1-11). De tactiek van de duivel was daar Christus het koninkrijk aan te bieden zonder het lijden. Lees bij vers 28 2 Petrus 1:16-18.

dinsdag 31 maart **Mattheus 17:22-23**

De 2^e aankondiging. De schaduw van het kruis valt over de weg, die Hij gaat. De Joden wijzen Hem af. Maar ook de discipelen zien niet waar het naartoe gaat. In hoeverre zien gelovigen dat nu? In hoeverre zien wij dat? Het Koninkrijk waar Jezus over spreekt, is niet een zaak die van mensen afhankelijk is. Hij is de Redder. En van God weten wij, dat Hij niemand over het hoofd zal zien. Dat troost in alle situaties van het leven!

woensdag 1 april **Mattheus 20:1-16**

In de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard gaat het eerst over een heer, vervolgens over een knecht en daarna weer over een heer. In wezen gaat het om de weg van Jezus: de Heer wordt Knecht, alleen zó kan Hij Heer worden. Vgl. Jesaja 42:1a.

donderdag 2 april **Mattheus 20:17-19**

De 3^e keer aankondiging van Zijn lijden. In de verzen 18-19 kondigen de hoofdstukken 26 t/m 28 zich aan. Het begint met: 'Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, ...' Dan volgen er 4 zinnen, die met 'en' beginnen:
'en de Zoon des mensen ...', vgl. hoofdstuk 26:1-56
'en zij zullen Hem ter dood veroordelen,' vgl. hoofdstuk 26:57-75
'en zij zullen Hem overleveren', vgl. hoofdstuk 27:1-54
'en ten derden dage ...', vgl. hoofdstuk 27:55-28:20.

vrijdag 3 april **Mattheus 20:20-28**

Op de vraag van de moeder vertelt Jezus wat *koningsschap* is. Diezelfde moeder is een van de vrouwen, die uit de verte het sterven van Jezus volgen (27:55). Als je dat leest, hoor je haar vraag weer.

Zijn leerlingen begrijpen niet, dat de enige weg naar heerlijkheid een pad is, dat naar beneden gaat. Alleen zij die deze weg willen gaan, zullen in die heerlijkheid delen. De weg naar heerlijkheid leidt via dienstbetoon en lijden. Lees bij vers 28 Filippijen 2:5-7.

zaterdag 4 april **Zacharia 9:9-10**

Deze verzen gaan over de koning die komt. Vgl. bij vers 9 Lucas 1:28. Gabriël zegt tegen Maria: 'Verheug u!' Dat is veel meer dan 'wees gegroet'.

Hij Die komt, wordt koning genoemd. De koning is:

'rechtvaardig' – gerechtigheid is Zijn bron, daar leeft Hij uit, dat is de ademtocht achter Zijn leven.

'zegevierend' - bevrijd staat er eigenlijk. Temidden van benauwdheid wordt Hij steeds weer door God in de ruimte gezet. Mogen wij die staan op het fundament van genade dat weten en leven!

'nederig' – het Hebreeuws duidt veel meer op 'neder'. Hij wil dicht bij de mensen zijn, hun Broeder zijn. Vgl. Hebreeën 2:14.

'rijdend op een ezel' – niet op een paard als beeld van oorlog, macht of geweld, maar op een ezel, dat duidt op vrede, op sjaloom.

Deze intocht wijst op de intocht, die nog komt. Vgl. Zacharia 14:4. Dan worden ook de uitersten van de aarde bereikt.

zondag 5 april **Mattheus 21:1-11**

De Heer rijdt Jeruzalem binnen, gezeten op een ezelin. Openbaring 19:11 spreekt over een wit paard, op een komen in macht en majesteit. Daar is het hier nog niet het moment voor. Om Hem heen staan zijn volgelingen. Zijn weg gaat over een tapijt van hun klederen en takken.

'Wie is dit?', luidt de vraag van hen, die dit schouwspel gadeslaan. Het antwoord? 'Dit is de profeet, Jezus van Nazareth in Galilea.' Zij zouden hebben kunnen zeggen: 'Dit is Christus, de koning, de zoon van God.' Ondanks de woorden van Daniël 9:25 hebben zij Hem niet verwacht of voorbereidingen getroffen voor Zijn komst.

'Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren!' – dat zal het volk straks zeggen, als Hij komt en het tot zegenkanaal van de wereld maakt.

maandag 6 april **Mattheus 21:12-17**

Zijn eerste daad als Koning is het reinigen van de tempel. De wisselaars zijn uit op winst. De tempel is een plaats voor God, een plaats om te geven, niet een plek om mensen te beroven.

Hier staat de Messias. In Johannes 2:13-22 is ook sprake van een tempelreiniging. Daar is Zijn handelen priesterlijk en verbonden met Zijn dood en opstanding.

Vers 14 is bijzonder. Nadat de tempel gereinigd is, wordt de plaats gebruikt waartoe die bestemd is. Mensen worden genezen, lopen en zien!

Kleine kinderen beschamen de overpriesters en schriftgeleerden, die te blind zijn om te zien wie Hij is, hun lamheid doet hen struikelen.

Het zijn aanduidingen van het Koninkrijk der hemelen; ze worden niet gezien. De weg die Hij moet gaan, leidt naar het kruis.

De gebeurtenissen van hoofdstuk 26-28 werden door de Heer Jezus voorzegd in vier korte zinnen in Mattheus 20:18,19. Onderverdeling: 26:1-56; 26:57-75; 27:1-54 en 27:55-28:20.

dinsdag 7 april **Mattheus 26:1-5**

De Heer heeft gesproken over Zijn broeders, Israël (Mattheus 25:34-45), en het lijden in verbondenheid met hen. Hij kondigt opnieuw Zijn lijden aan, en dat doet Hij als de Ben-ha-Adam, de Zoon van de mens. Het kruis! Een diep lijden wachtte Hem; zowel Judas, als vertegenwoordiger van de 12 apostelen, als het Sanhedrin (de vertegenwoordigers van het Joodse volk), als Pilatus en Herodus (als vertegenwoordigers van de volkeren (gojim)) zouden samenballen om dit uit te voeren. Het zou met Pasen plaatsvinden, de oversten wilden dit met politieke behendigheid vermijden. Het zou op Gods tijd gebeuren!

woensdag 8 april **Mattheus 26:6-16**

De Heer was in Bethanië (Huis-Ik, of: Ik ben het huis), bij Simon de melaatse, een type van het ongelovige volk, dat zich ernstig zou bezondigen aan zijn Messias. Het wist niet wat het deed. De vrouw is een beeld van het gelovig Israël, dat haar ware Messias terecht zalft met kostbare mirre. Deze mirre is in zichzelf weer een beeld van het lijden, dat over de Messias Jezus zou komen. Hij bevestigt dat door te zeggen, dat het Zijn begrafenis voorbereidde.

Judas had Elohim (God) moeten loven, maar hij ging het verraad plegen voor een prijs van 30 zilverstukken, daartoe aangezet door de tegenstander.

donderdag 9 april **Mattheus 27:17-29**

De Heer wil graag met Zijn discipelen dit Pascha eten. Een ontroerend geheel, dat uitgebreid in Johannes 13-17 beschreven is. Het woord 'overleveren' is een kernwoord (26:2,15,21,23,24,25), dat soms met 'verraden' vertaald is. Zo gezien is Judas zowel verrader als overleveraar. De eerste betekenis, de eerste laag van dit woord is: 'prijsgeven'. Judas geeft Jezus prijs. De tweede, nog diepere

laag is: 'in handen geven'; Judas geeft de Heer Jezus in handen van het Sanhedrin*. Op zijn beurt geeft het Sanhedrin Hem in handen van het volk. En het volk geeft Hem in handen van heidenen (gojim). Zo komt Hij beschikbaar voor alle volkeren; een welhaast positieve bijwerking! God leidt en bestuurt deze dingen!

*Het 'Sanhedrin' was de Joodse raad, ofwel 70 overpriesters en *schriftgeleerden*, die samen en leidinggevend en rechtsprekend orgaan vormden.

Het is goed, inleidend hoofdstuk 26:30-27:32 te lezen en te overdenken.

vrijdag 10 april **Mattheus 27:33-54**

De onpeilbare diepte van dit lijden gaat boven ons menselijk denken uit. Er was geen zonde in Hem; Pilatus kon niets vinden, anderen evenmin. Hangend aan het kruis, met verscheurende pijnen door Zijn lichaam, dacht Hij aan de Schriften en reciteerde Psalm 22. Een Psalm, die, net als alle andere, van Hem spreekt. Veracht en bespot door niet-begrijpende mensen, hing Hij eenzaam te lijden. Na 3 uren intens gevoelde duisternis (zie Psalm 22:3) roeft Hij luid die zo doordringende woorden van 27:46. Hier zwijgen wij en gaan weer iets dieper beseffen wat het Hem kostte. Wat een liefde! Ons past dankbaarheid.

'Waarlijk, Gods Zoon was deze!' (27:54)

zaterdag 11 april **Mattheus 27:55-66**

Vrouwen volgden Hem nog, waar de discipelen al afgehaakt waren. Zij waren gekomen uit Galilea, om Hem te dienen. Dat typeert het leven van de gelovige: toegewijd aan de dienst aan Hem. Zie ook de verbondenheid van Hem met Jozef: Maria (Hebreeuws: Mirjam), de moeder van Jakobus en Jozef. Zijn graf was ei-gendom van de zo zorgzame Jozef van Arimathea, terwijl bij Zijn geboorte Jozef naar de wet gerekend Zijn vader was! Hij is zelf de grote Jozef, waar de Jozef in Egypte een prachtig type van is. Hij voegt toe (Jozef betekent: toevoeger) wat mensen ontbreekt: leven, genade, liefde, en zo voorts.

Op deze stille dag kan dan een danklied in je hart opkomen!

zondag 12 april **Mattheus 28:1-10**

Terwijl de man Jozef komt en gaat, blijven de vrouwen. Wakend en wachtend tot zij het lichaam van de Meester kunnen balsemen. Twee Maria's; zij gaan naar het graf, er komt beweging op die grote, derde dag. Een hemelse boodschapper van de Heer komt, net als bij Zijn geboorte, op aarde. Er moet dus iets heel bijzonders gaan gebeuren! Heel symbolisch wordt de steen weggerold, als teken, dat de zonde afgewenteld is. Paulus jubelt het uit in zijn brieven: Hij is opgestaan, opgewekt en levendgemaakt! Die ene Zoon van Adam, opdat allen, die uit Adam ooit voortgekomen zijn, de hele mensheid dus, zondeloos zouden leven in onverderfelijkheid en onsterfelijkheid!

maandag 13 april **Mattheus 28:1-10**

De hemelse boodschapper zorgt ervoor, dat de vrouwen dezelfde gang als Jezus maakten; het graf *in* en *er weer uit*. Let er op, dat deze hemeling de vrees bij de vrouwen niet kon wegnemen, want zij vertrokken met een mengeling van vrees en blijdschap (vers 8). Ook herinnert hij er fijntjes aan, dat Hij gezegd had, dat Hij uit de doden opgewekt zou worden (vers 6,7). Dat is nu feit! Pas toen de vrouwen de Heer zelf ontmoetten, nam Hij zelf hun vrees weg (vers 10). Zij moesten de broeders (de elf discipelen) zeggen dat zij naar Galilea (van de heidenen) moesten gaan, opdat Hij hen daar kon ontmoeten.